

[Bertel Dahlgaard.]

behandlingen i fjor ikke så langt i den retning, som vi havde ønsket. Jeg må forresten i denne forbindelse indskyde den bemærkning, at jeg lagde mærke til, at socialdemokratiets ærede ordfører (Hans Knudsen) talte om, at det foreliggende lovforslag netop giver skattelettelse også for mellemindtægterne. Ja, det kan ikke nægtes — nogle få kroner til den enkelte, nemlig de få kroners lettelse, som er en følge af skatteskalaens udjævning. Jeg tror, det ville være klogt af den højtærede finansminister at gå ind i den tankegang, at skattelettelse her betyder noget mere end det, der er nedlagt i lovforslaget.

Det fremgår jo iøvrigt af finansministerens udtalelser, at han regner med nogen nedgang i disse skatters indbringende. Jeg bør måske her gøre en undskyldning for, at jeg bruger et dansk ord; jeg har lagt mærke til, at det efterhånden er blevet god tone både i finansministeriet og her i folketinget altid at bruge det modbydelige udtryk „skatternes provenu“, men det hører måske med til den moderne sprogrensning. Vi foreslår altså at koncentrere denne skattenedsættelse omkring de mellemindtægter, jeg her har nævnt, idet jeg iøvrigt ser bort fra den hævnning af indtægtsgrænserne for de helt små indtægter, der måtte blive enighed om.

Hvad angår lovforslaget om børnetilskud, kan det radikale venstre tiltræde dette, idet jeg tilføjer, at jeg også betragter dette lovforslag som et forlængelsesforslag, der skal gælde, indtil der i forbindelse med den almindelige skattereform kan ske en samlet overvejelse af de problemer, der knytter sig til såvel børnetilskuddene som børnefradragene indenfor skattelovgivningen samt eventuelt til andre forhold indenfor den øvrige lovgivning. Der er adskillige problemer, der her trænger til at blive overvejet i sammenhæng.

Jeg skal hermed anbefale disse lovforslag til en kommende forhandling i udvalgene, en forhandling, som jeg håber ikke skal vare altfor længe, men som dog selvfølgelig må være tilstrækkelig grundig.

Alfred Jensen: Jeg kan ikke deltage i den beklagelse over de forhøjelser af skatten på storindtægter, der findes i de foreliggende skattelovsforslag; de rammer jo ret solide

indkomster, herunder de allerstørste indtægter, og når man tager det i betragtning, forekommer disse forhøjelser mig at være ret beskedne. Der er jo ingen af dem, der rammes af disse forhøjelser, der af den grund vil komme til at mangle hverken det daglige brød eller noget at smøre på det eller pålæg at belægge det med. Der bliver jo temmelig store beløb tilbage, selvom de skatteforhøjelser, der her er foreslået, skulle blive gennemført. Jeg har bemærket mig de beregninger, som det ærede medlem hr. Hans Knudsen har opstillet; selv har jeg ikke ment, det var nødvendigt at være så grundig. Jeg synes, at når man ser på de tal, der er nævnt i de forskellige lovforslag, og som viser, hvorledes skatteforhøjelsen vil virke på de forskellige indtægter, er man klar over, at der er ingen grund til hverken krig eller skral.

Når der i bemærkningerne til udskrivningsloven står, at en indtægt på 20 000 kr. vil blive forhøjet med 110 kr. i skattesvarelse, betyder det jo i virkeligheden, at oppebæreren af denne indkomst har de 20 000 kr. at leve af, fordi det jo praktisk talt ikke betyder meget at få dette lille beløb trukket fra, og sådan er det jo også for indtægter opefter. Derfor forekommer det mig ikke, der er nogen som helst grund til beklagelser.

Jeg synes heller ikke, det er rimeligt at stille problemerne op, som det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde ved at give det udseende af, at det ikke kan betale sig at tjene penge, fordi skatten er for høj. Når man nu ser på de indtægtsstigninger, personer med store indkomster har haft i de senere år, må man spørge sig selv: Hvorfor i al verden har de så netop haft disse store indkomststigninger? Kan de ikke undgå at få dem, eller er der alligevel ikke en vis fordel derved? Jeg tror, vi må erkende, at selvom der er en stærk progression i skatteudskrivningen på storindkomster, er det alligevel forbundet med en vis interesse at tjene pengene. Jeg har ikke nogen betænkelighed ved at foretage forhøjelser af denne art. Jeg tror ikke, at de vil virke hverken særdeles hemmende eller ødelæggende på erhvervslivet.

Det, vi står overfor, er jo en udskrivning af skat på de store indkomster, som allerede findes. Ser man på de offentliggørelser af regnskaber for aktieselskaber, der er fore-